

lig kom til en Nedsættelse; saa det forekommer mig lidt mærkeligt af Ordføreren just derpaa at ville støtte og begrunde Nedgang i Telefonaktierne.

Ordføreren for Forespørgerne (Alberti): Allerede før den Meddelelse, som selvfølgelig Folk, der ville købe Telefonaktier, tillægge nogen Betydning og større Betydning end jeg, som ikke spekulerer paa at købe Telefonaktier, var der Meddelelser om disse Møder, som fandt Sted byvis paa Sjælland af Telefonabonnenter, hvor de vedtog af al Magt at sætte sig mod de ny Takster og enkelte Steder vedtog at binde sig indbyrdes til at sige alle deres Telefoner af, hvis der ikke kom Forandring. Det vil selvfølgelig ogsaa være en Forklaring paa Aktiernes Synken.

N. J. Larsen: Med Hensyn til Telefonloven er det sikkert ganske overflødigt at debattere nærmere med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage). Efter at vi have hørt den interessante Udtalelse af det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre), er det klart, at selv hans egne Partifæller ere enige med mig i, at de Medlemmer, der have været Hovedmændene for at skaffe os Telefonloven, have grumme ringe Ære af denne Virksomhed. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ikke kunde stemme for Dagsordenen, fordi han ikke kunde billige alt, hvad der staar i den, saa overser han, at man efter Forretningsordenen ikke kan stille Ændringsforslag til en Dagsorden. Derfor kan man meget vel stemme for en saadan, naar man billiger dens Hovedindhold, selv om man ikke kan billige alle Enkelthederne eller enhver Vending eller Udtryk i Dagsordenen. Jeg vil stemme for den foreslaaede Dagsorden og anbefaler andre at gøre det, fordi jeg er enig i dens Hovedindhold, at det ny Regulativ har fastslaaet for høje Takster; men jeg bifalder samtidig Princippet i det ny System, som Regulativet indfører, det Princip, at der skal være en Gradation i Betalingen for Telefonens Brug, at de større Brugere skulle betale mere end de mindre. Jeg kan kun ikke erkende, at Princippet er gennemført under fornødent Hensyn til Forretningsverdenen, for hvis Skyld dog Telefonen nærmest er bleven indført. Det er fortrinsvis Forretningsverdenen, man ved dens Indførelse har taget Sigte paa, og hvor meget vi end kunne ønske, at ogsaa andre maa faa Telefonen billig, kunne

vi dog ikke se bort fra, at de næringsdrivende have det største Krav paa, at Taksterne indrettes under Hensyn til dem.

Naar der i Dagsordenen tales om Forudsætninger for Telefonloven, er det klart, at der ikke herved menes, det har været en Forudsætning ved Lovens Givelse, at enhver telefonerende skulde have det billigere end hidtil. Naar det i Dagsordenen hedder, at Ministeren har tilsidesat det telefonerende Publikums Interesse, kan der selvfølgelig ikke dermed være ment, at hele det telefonerende Publikums Interesser ere tilsidesatte, men Udtalelsen kan kun gælde en Del af Publikum. Naar der tales om, at Ministeren har „tilsidesat“ Publikums Interesser, sigtes der selvfølgelig kun til Virkningen af, hvad der er sket. Der ligger ikke i Udtrykket noget om, at det fra Ministerens Side er sket for at naa denne Virkning; det er kun en rent objektiv Følge af Regulativet, som her fremhæves.

Den højtærede Minister vil maaske i disse Forhandlinger se en Opfordring til at forberede en Indløsning af de vigtigste Telefonanlæg og disses Overgang til Statsdrift. Jeg har det Indtryk af, hvad der er passeret, at man ikke kommer ud over Vanskelighederne, saa længe vigtige Telefonlinier ere i private Selskabers Hænder. Jeg tror, at vi først faa en virkelig rationel Ordning, som tilfredsstiller til alle Sider, naar Staten tager hele denne Sag i sin Haand.

Den ærede Ordfører har allerede protesteret mod den Bemærkning af det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), at der ved denne Sag tilsigtes et Angreb paa Regeringen. Den ærede Ordfører har med Styrke understreget, at der her ikke er Tale om Politik, men at det er kun en fuldstændig saglig Forhandling, som her finder Sted. Ogsaa ud fra den Forudsætning stemmer jeg for Dagsordenen, at der her ikke er Tale om et storpolitisk Angreb, men kun om en rent saglig Tilkendegivelse over for et sagligt Spørgsmaal.

J. Hage: Den sidste ærede Taler sluttede sig til den ærede Ordfører i Opfattelsen af, at det var uberettiget at omtale denne Dagsorden og dens Motivering som et forudbestemt Angreb paa Regeringen, og at den udelukkende skyldtes det, der var foregaaet i Telefonsagen. Jeg tror at have bevist, at den ærede Ordfører absolut tog fejl i, at de allerfleste vare forurettede ved disse Takster, og derfor har